

Arrest

nr. 276 587 van 26 augustus 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. SCHELLEMANS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigerese nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier en de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUNDAHL *loco* advocaat J. SCHELLEMANS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Nigerese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1997.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen in 2017. Op 13 oktober 2020 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 22 april 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 20 september 2021 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw initiële verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft u de Libische nationaliteit. Later corrigeerde u dit en stelt u de Nigerese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1997 in Madama, Niger. U bent moslim en spreekt Houssa, Arabisch en Engels. Uw vader werkte als militair in Niger. Uw moeder was getrouwd met iemand anders, maar werd toch zwanger van uw vader. De mensen gingen op zoek naar uw natuurlijke vader, maar zijn collega's hielpen hem te ontsnappen naar Libië. Na uw geboorte kwam uw nonkel, die al in Libië woonde, naar Niger om u op te halen. Er werd hem verteld dat uw moeder vermoord was en uw nonkel nam u vervolgens mee naar Tripoli, waar u sindsdien in de wijk Gergash woonde. Uw vader huwde opnieuw met een zekere Amnia, een Soedanese dame. Deze vrouw apprecieerde u niet aangezien u een bastaardkind was. Uw vader werkte als chauffeur voor de Pepsi Company. Hij reisde regelmatig naar Spanje voor medische behandeling en naar Malta voor vakantie.

Uzelf bent gehuwd met de Tsjaadse M. D. en heeft een zoon R. U heeft echter geen contact meer met uw ex-vrouw en zoon.

U werkte voor een whiskyverkoper, A, in de C.straat in Tripoli. In mei 2016 hoorde u dat de Kara militie en de Tajura militie samen met de brigades van Misrata naar Gergash gingen. De wijk stond erom gekend dat er veel prostitutie was, alcohol verhandeld werd en dergelijke meer. De drie milities vielen de wijk binnen, vermoordden mensen en vernielden verschillende huizen. Veel mensen wisten dat u voor A. werkte. Toen u boodschappen deed in de wijk Abu Salim werd er een wapen op u gericht. U moest in de koffer van de wagen plaatsnemen en u werd naar het politiestation afgevoerd. U werd mishandeld en u werd verweten alcohol te verkopen. Een van de militieleden vroeg u naar het nummer van uw vader om over een vrijlating te kunnen onderhandelen. Beide mannen kwamen tot een akkoord. De man in kwestie hielp u ontsnappen. U stapte in een auto en werd naar Janzour gebracht. Na enkele dagen werd u naar de kust gebracht, waar u met een bootje het land verliet. De bootjes met vluchtelingen werden door de zeemacht naar de internationale wateren geëscorteerd en daar werden jullie opgepikt door reddingsschepen en in Italië afgezet.

U bleef ongeveer een jaar in Italië. U vroeg er internationale bescherming aan, maar u werd er nooit gehoord. Begin 2017 reisde u verder naar Duitsland. U diende een verzoek om internationale bescherming in Duitsland in. U verklaarde daar dat u de Ghanese nationaliteit had en geboren was in Kumasa. Ook daar wachtte u uw beslissing niet af en reisde u terug naar Italië. U bleef een paar maanden in Italië en reisde vervolgens naar België waar u in 2017 aankwam. U diende op 13 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde de Nigerese nationaliteit te hebben (CGVS p.2). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming dient te gebeuren ten aanzien van het land van nationaliteit, in casu Niger. Het komt de asielinstanties dan ook toe om een beoordeling van uw vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in geval van terugkeer naar Niger te maken. Wat betreft de problemen die u in Libië zou hebben ondervonden dient er dan ook beargumenteerd te worden dat deze niet relevant zijn voor de beoordeling, aangezien de nood aan internationale bescherming getoetst wordt ten aanzien van het land waarvan u de nationaliteit heeft, in casu Niger.

Volgens uw verklaringen heeft u tot uw vierde levensjaar in Niger gewoond. U heeft geen actieve herinneringen aan die periode. U kent de volledige naam van uw moeder niet, laat staan van de familieleden die haar vermoord zouden hebben (CGVS p.4, p.5). U haalt dan ook geen problemen aan die u zou vrezen met de familie van uw moeder omwille van het feit dat u een bastaardkind zou zijn.

U maakte verder geen melding van eventuele problemen bij terugkeer naar Niger. U haalde enkel aan dat u er niemand kende (CGVS p.9). Nu kan er aangestipt worden dat u voldoende zelfredzaam blijkt te zijn om naar Europa te gaan. U vond uw weg om via Italië naar Duitsland en België te reizen. Er kan

dan ook aangenomen worden dat u eveneens zelfredzaam genoeg bent om in uw land van nationaliteit Niger, waarvan u eveneens de lokale taal Houssa spreekt, een toekomst uit te bouwen (CGVS p.9, p.10).

U haalt dan ook geen elementen aan die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verder kan er aangestipt worden dat u wel erg lang gewacht heeft om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U bent al sinds 2017 in België en u heeft tot oktober 2020 gewacht om internationale bescherming aan te vragen. U was bang om teruggestuurd te worden, zo zegt u (CGVS p.14). U sliep gedurende drie jaar in de moskee. Het is pas omwille van de coronacrisis en omdat u uw onderdak in de moskee, die eveneens diende te sluiten, kwijt zou raken dat u de stap zette en een verzoek indiende (CGVS p.14). Een dergelijke handelwijze getuigt evenmin van een gegronde vrees voor vervolging. Van iemand die vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming vreest kan er verwacht worden dat hij zo snel mogelijk beroep doet op internationale bescherming. Meer nog, u had in Duitsland eveneens een verzoek ingediend. U gaf aan de Duitse asielinstanties een andere nationaliteit en geboorteplaats op, wat veelzeggend is voor de ernst van uw nood aan bescherming. Aangezien u ook daar angst had om teruggestuurd te worden, wachtte u overigens ook daar de beslissing niet af (CGVS p.13).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u in Niger daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie COI Focus Niger "Veiligheidssituatie", 28 januari 2021, beschikbaar op de site https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_niger_situation_securitaire_20210128.pdf of <https://www.cgra.be/fr>), blijkt dat de veiligheidstoestand in Niger complex, problematisch en ernstig is. Sinds 2015 neemt de onveiligheid in Niger toe als gevolg van invallen van gewapende jihadistische groepen op zijn grondgebied.

Op politiek gebied vonden de gemeenteraadsverkiezingen, die sinds 2016 regelmatig waren uitgesteld, plaats op 13 december 2020. De presidentsverkiezingen vonden plaats op 27 december 2020. Honderdduizenden kiezers konden niet worden geregistreerd en de organisatie van de verkiezingen was onmogelijk in sommige regio's waar de overheid grotendeels afwezig is. Deze situatie maakt de kloof tussen de steden, waar het politieke leven relatief dynamisch is, en de landelijke gebieden, die door geweld worden getroffen, nog groter. Ze versterkt ook het gevoel van marginalisering van deze landelijke gemeenschappen, dat door de jihadisten wordt uitgebuit.

Op gebied van veiligheid bleef de situatie in de Sahel in 2020 verergeren. Niger wordt momenteel geconfronteerd met diverse vormen van geweld. Het kan gaan om terroristisch geweld, spanningen tussen gemeenschappen of banditisme. Boko Haram en Islamitische Staat in de Groot-Sahara (ISGS) zijn de twee belangrijkste terreurorganisaties die in Niger actief zijn. Deze organisaties maken misbruik van de verdeeldheid en de conflicten tussen de gemeenschappen om hun invloed te versterken. Bovendien profiteren criminelen (in bendes of individueel) van de geringe aanwezigheid van de ordetroepen om misbruik te plegen.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de belangrijkste onveilige gebieden in Niger gelegen zijn in het noordwesten (Tillabéri en Tahoua) en het zuidoosten (Diffa) van het land en dat de veiligheidssituatie in de andere regio's fundamenteel verschilt en moet worden onderscheiden van de meer problematische situatie in de regio's Tillabéri, Tahoua en Diffa.

Ondanks een zorgwekkende situatie meent het CGVS dat de verzoeker in geval van terugkeer naar Madama geen reëel risico op ernstige bedreiging van zijn leven of persoon loopt als gevolg van willekeurig geweld in geval van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat verzoeker niet naar Libië mag gerepatriëerd worden daar hij over de Nigereze nationaliteit beschikt."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/5 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.2. In een eerste onderdeel van haar middel betoogt de verzoekende partij met verwijzing naar het rapport "Beyond Proof" van het UNHCR, dat het gegeven dat een verzoek om internationale bescherming laattijdig werd ingediend niets zegt over het bestaan van een gegronde vrees.

In een tweede onderdeel van het middel benadrukt de verzoekende partij dat de protection officer die haar gehoord heeft niets kende van Niger en ze hierna niet meer door een gespecialiseerde protection officer gehoord werd. Bovendien heeft het ene gesprek nog geen twee uur geduurd. Voorts zet de verzoekende partij *in concreto* uiteen dat: *"Mochten er twijfels zijn over het profiel van verzoeker, die de nationaliteit heeft van Niger maar opgroeide als migrant in Libië, is verder onderzoek (en ditmaal door een specialist ter zake) aangewezen. Verzoeker werd niet gevraagd naar het leven als migrant in Libië, over de gemeenschap van Niger in Libië, over gebruiken en tradities uit Niger in het gezin waarin hij opgroeide, etc."*

Vervolgens gaat de verzoekende partij in op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Vooreerst geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting. Voorts erkent de verzoekende partij dat niet het hele grondgebied van Niger op dit moment getroffen wordt door willekeurig geweld dat dermate hoog is dat elke burger erdoor geraakt wordt. Ze vervolgt dat *"Voor verzoekende partij zijn die persoonlijke omstandigheden voorhanden die in haar geval de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Niger dermate verhogen dat, - hoewel de mate van het geweld daar niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon - , er niettemin moet worden aangenomen dat zulk reëel risico in haren hoofde bestaat."* Hierop herneemt de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de veiligheidssituatie in Niger en stelt ze dat *"Verzoeker werd geboren in Madama, gelegen in de regio Agadez. Verwerende partij meent dat dit niet één van de meest onveilige gebieden is in het land."*

Verwerende partij verliest hierbij om te beginnen uit het oog dat Madama gelegen is in het uiterste noorden van het land tegen de grens met Libië, en men deze regio niet kan bereiken zonder de meest onveilige gebieden in Niger te doorkruisen (met name Tillabéri, Tahoua en Diffa).²

Er kon geen informatie omtrent een vliegveld gevonden worden, waardoor Madama enkel ter land bereikbaar blijkt te zijn.

Men kan verder van verzoeker niet verwachten dat hij zich terug naar zijn geboorteregio in Niger begeeft via Libië, gezien de extreem slechte veiligheidssituatie daar.³

Voorts blijkt dat de Nigerese autoriteiten verzoekers herkomstregio niet controleren, en geen bescherming kunnen bieden:

[...]

Momenteel is er nog een basis van het Franse leger aanwezig in Madama. De Franse troepen kondigden echter het einde van de operatie aan, de terugtrekking van hun troepen in de Sahel, en de sluiting van hun basissen in het noorden van Mali (waar Madama gelegen is):

[...]

Men kan enkel aannemen dat deze terugtrekking van de Franse troepen een impact zal hebben op de veiligheidssituatie in Madama, zeker gezien de onmacht van de Nigerese autoriteiten.

5. Wat zijn nu de persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Niger?

Om te beginnen kent verzoeker zijn land van nationaliteit niet. Verzoeker geeft aan dat hij geboren werd te Madama in Niger, en slechts tot zijn vierde levensjaar in Niger woonde. Verzoeker heeft geen actieve herinneringen meer aan zijn leven in Niger.

Verzoeker kent bijgevolg zijn weg niet in Niger, en kan er bovendien niet terugvallen op een netwerk dat hem wegwijst kan maken. Doordat de veiligheidssituatie in Niger verschilt van regio tot regio, loopt verzoeker een groter risico om in meer onveilige gebieden te belanden.

meer onveilige wegen te nemen, etc. Verzoeker weet immers niet welke gebieden in Niger hij dient te vermijden.

Voorts geeft verzoeker aan dat hij een buitenhuwelijks kind is. Hierdoor loopt hij mogelijks het risico op uitsluiting en geweld. Doordat verzoeker zelf Niger niet kent, kan hij dit risico voor zichzelf niet inschatten. Verzoekers raadsman vond hieromtrent geen relevante landeninformatie. Het CGVS, die de studiedienst CEDOCA ter beschikking heeft, kan hieromtrent op eenvoudige wijze uitsluitel bieden. Dit gebeurde echter niet. Verzoekers dossier werd dan ook behandeld door iemand die geen enkele ervaring heeft met Niger (zie supra).

Tot slot geeft verzoeker aan dat hij in Libië het slachtoffer werd van foltering. De bestreden beslissing rept met geen woord op de eventuele kwetsbaarheid (in impact op zijn zelfredzaamheid) die hieruit kan volgen.”

3. De aanvullende nota

3.1. Op 10 juni 2022 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij ze het verslag opgesteld door het centrum geestelijke gezondheidszorg van 18 februari 2022 voegt. Op 24 juni 2022 dient de verzoekende partij een tweede aanvullende nota in waarin ze meedeelt dat de verzoekende partij sinds 23 juni 2022 op de psychiatrische afdeling (PAAZ) van het Sint-Vincentius ziekenhuis opgenomen werd. Aan de aanvullende nota voegt ze zowel het attest van opname toe alsook vier medische attesten.

3.2. De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie in de Niger actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de COI Focus “COI Focus Niger “Veiligheidssituatie” van 9 augustus 2022.

4. Ter terechtzitting zijn beide partijen het eens dat de verzoekende partij ten aanzien van Niger geen elementen aanreikt waaruit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, blijkt. De verzoekende partij meent dat er in haar hoofdte wel persoonlijke omstandigheden aanwezig zijn die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kunnen rechtvaardigen. Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij dat ze lijdt aan een posttraumatische stressstoornis en verwijst ze naar de medische documenten toegevoegd aan de aanvullende nota's. Ook benadrukt ze dat de protection officer die haar op het CGVS gehoord heeft, zelf aangegeven heeft niet vertrouwd te zijn met de situatie in Niger zoals blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud. De verwerende partij erkent dat de medische problematiek haar niet gekend was op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing en vraagt de Raad, de beslissing te vernietigen zodat zij dit dossier opnieuw kan onderzoeken om na te gaan of de verzoekende partij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Niger voor haar dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst in Niger een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon. De verzoekende partij verklaart zich hiermee akkoord. De Raad ziet geen reden om het verzoek *in casu* niet in te willigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 september 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS